Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS, JUSTITIE EN WERK

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, wat betreft de toelating tot arbeid van au pair-jongeren

Samenvatting:

De buitenlandse au pair-jongeren worden ingekanteld in de Vlaamse regelgeving economische migratie. De voorwaarden van buitenlandse au pairplaatsingen worden inhoudelijk aangescherpt en verduidelijkt. De aanscherping heeft tot doel om fraude en misbruik te voorkomen en past binnen de krijtlijnen van de conceptnota 'Verscherpt en geïntegreerd arbeidsmigratiebeleid' van 9 mei 2025. Er wordt uitdrukkelijk beoogd om de afspraken van de Interministeriële Conferentie Migratie van 7 juli 2023 maximaal uit te voeren. In samenspraak met de federale minister van Asiel en Migratie wordt eveneens nagegaan op welke manier ook het statuut van Europese au pairs verder kan worden gereguleerd.
Au pairs komen in eerste instantie naar Vlaanderen om ingeschakeld te worden in het gastgezin, om mee te helpen bij huishoudelijke taken en kinderopvang. De Vlaamse Sociale Inspectie stelt in gemiddeld 39% van de buitenlandse au paircontroles misbruiken of onregelmatigheden vast. Uitdrukkelijk erkennen dat het om "werk" gaat, kan de grootste bescherming betekenen voor au pairs. Het uitwerken van een specifiek arbeidsrechtelijk statuut, dat geldt voor Europese en niet-Europese au pairs, is echter federale bevoegdheid.
In afwachting van het specifiek arbeidsrechtelijk statuut voor alle au pairs worden de randvoorwaarden voor buitenlandse au pairplaatsingen in het Vlaamse gastgezin geregeld.

- **Bepaalde zaken blijven behouden: de leeftijdsgrenzen voor de au pairjongere, het leren van de Nederlandse taal en het verbod om een andere dienstbetrekking uit te voeren blijven absolute vereisten tijdens de plaatsing.**
- **Bepaalde zaken worden uitgebreid: de au pair mag tot maximum 25 uur per week en 8 uur per dag ingeschakeld worden, in een variabel werkrooster, en de au pair mag in beperkte mate zorg dragen voor jonge (niet-schoolgaande) kinderen. Au pair plaatsingen in co-ouderschapgezinnen of pleeggezinnen wordt mogelijk en verschillende herplaatsingen zijn mogelijk tijdens het au pairjaar. De au pair krijgt ook meer zakgeld en extra vrije dagen.**

- **Een aantal zaken wordt strenger geregeld en verduidelijkt: de au pair mag zelf geen minderjarige kinderen hebben of bepaalde bloed- of aanverwantschap vertonen met het gastgezin, het gastgezin moet (gedeeltelijk) in structurele opvang voor jonge kinderen voorzien, en draagt alle kosten van de plaatsing en het verblijf van de au pair. Wanneer een plaatsing vroegtijdig beëindigd wordt, verschaft het gastgezin gedurende ten minste twee weken kost en inwoning aan de au pair-jongere, tenzij de vroegtijdige beëindiging het gevolg is van een ernstige tekortkoming van de au pair-jongere.**

1. **SITUERING**

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld Werk
SD4: Talent van buiten Vlaanderen aantrekken

B. BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

In het Vlaams Regeerakkoord 2024-2029 is over au pair-jongeren het volgende opgenomen: *"Samen met de federale regering geven we uitvoering aan de afspraken in de Interministeriële Conferentie Migratie (van juli 2023) inzake au pairs."*

Op 7 juli 2023 werd er op de Interministeriële Conferentie van Migratie en Integratie afgesproken dat de au pair-jongeren beschouwd worden als arbeidsmigrant (gewestelijke bevoegdheid) en er bijgevolg een arbeidsrechtelijk *sui generis* statuut wordt uitgewerkt door de federale overheid. De federale minister van Werk is bevoegd om dit arbeidsrechtelijk statuut uit te werken. Er wordt uitdrukkelijk beoogd om de IMC-afspraken maximaal uit te voeren. Daarnaast wordt er met de federale minister van Asiel en Migratie bekeken hoe het statuut van de Europese au pair-jongeren verder kan worden gereguleerd. In afwachting daarvan worden de voorwaarden van buitenlandse au pair-jongeren ingekanteld in het BVR van 7 december 2018, naar analogie met de werkwijze van het Brussels en Waals gewest. De inhoudelijke voorwaarden worden aangescherpt en verduidelijkt.

Het Wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2026/2633 van 25 juni 2026 werd verwerkt in voorliggend ontwerp van besluit.

Het ontwerp van besluit heeft op 17 juni 2026 gunstig advies gekregen van de Inspectie van Financiën. Op vraag van de Inspectie van Financiën wordt de verwijzing naar een Belgische bankrekening geschrapt. Conform de huidige bepaling in art. 26, 4° van het KB van 9 juni 1999 wordt er enkel gevraagd om het zakgeld over te maken op de bankrekening van de au pair-jongere zonder specificering van de herkomst van de bankrekening.

C. VOORGESCHIEDENIS

C.1. Oude federale au pairregels

Een au pair-jongere is *"een buitenlandse jongere die tijdelijk wordt opgenomen in een gezin, met als doel zijn talenkennis en kennis van de lidstaat in kwestie te verbeteren, in ruil voor licht huishoudelijk werk en verzorging van kinderen"* (definitie richtlijn 2016/801). Het wordt aan de lidstaat overgelaten of de au pair zich al dan niet in een arbeidsverhouding bevindt.

In België wordt het statuut van de derdelander au pair sinds 1999 geregeld in de federale regelgeving betreffende tewerkstelling van buitenlandse werknemers (KB 9 juni 1999). In de bestaande (federale) regeling is bepaald dat een au pair tussen de 18 en 26 jaar is, en maximum één jaar als au pair naar België kan komen. Tijdens dit au pair jaar mag hij maximum 20 uur per week werken (met een maximum van 4 uur per dag). Het werk bestaat uit lichte huishoudelijke taken, kinderoppas inbegrepen, en de au pair moet minimum 450 euro zakgeld krijgen per maand. De au pair moet daarnaast basiskennis hebben van de omgangstaal van het gezin en verplicht een taalcursus in één van de landstalen volgen. Integratie van de au pair in het gastgezin wordt gefaciliteerd door de verplichte aanwezigheid van een kind (jonger dan 13 jaar) in het gastgezin.
De au pair regeling in België is momenteel enkel van toepassing op niet-EER au pairs. Europese au pairs vallen volledig buiten dit regelgevend kader. Zij hebben geen arbeidskaart nodig in kader van het Europees vrij verkeer. Tot er actie genomen wordt om een arbeidsrechtelijk statuut uit te werken, dat geldt voor Europese en niet-Europese au pairs, bestaat er voor Europese au pairs geen enkel juridisch kader. Hiervoor is een initiatief vereist door de federale minister van Werk.

In 2014 werd de materie tewerkstelling van buitenlandse werknemers n.a.v. de zesde staatshervorming opgesplitst: de bevoegdheid inzake economische migranten ging naar de gewesten, de bevoegdheid inzake tewerkstelling van vreemdelingen die om een andere reden dan werk in België verblijven, bleef federaal.

De Raad van State heeft in haar adviezen de dualiteit van het statuut au pair erkend, maar stelt tegelijkertijd dat de betrokken overheden zo snel mogelijk een beslissing dienen te nemen over de bevoegdheid inzake au pairs, gezien de overgangssituatie slechts een tijdelijke oplossing kan zijn. Intussen heeft de Raad van State in het advies nr. 75.838/1 van 16 april 2024 bij het ontwerp van besluit van de Brusselse Regering houdende uitvoering van de ordonnantie economische migratie uitdrukkelijk opgenomen dat de au pair-jongeren worden beschouwd als arbeidsmigranten: *"de ontworpen regeling inzake de au pair-jongeren worden beschouwd als een regeling inzake de "tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten" in de zin van artikel 6, § 1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en kan worden aangenomen dat die regeling in beginsel geen categorie van personen betreft waarvan de toelating tot arbeid volgt uit de specifieke verblijfssituatie waarin de betrokken personen zich bevinden."*

C.2 Au pairs in Vlaanderen: enkele cijfers

Jaarlijks worden in Vlaanderen 350 à 450 arbeidskaarten uitgereikt aan buitenlandse au pairs voor tewerkstelling in het Vlaamse gewest. Het aantal verloopt in stijgende lijn, met een piek in 2025 (600 toelatingen). Dit betreft uitsluitend au pairs afkomstig uit derdelanden, omdat Europese au pairs via het vrij verkeer vrijgesteld zijn van arbeidskaart. Het merendeel van de buitenlandse au pairs is afkomstig uit de Filipijnen, Zuid-Afrika, Madagascar, Indonesië en Brazilië. Het aantal EER-au-pairs is niet gekend.

AU-PAIR									
	2018	**2019**	**2020**	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	***2026***
aanvragen	402	386	380	434	510	531	577	623	*306*
toelatingen	364	368	366	267	462	440	465	600	*276*
2026	*cijfers van januari tot en met 23 juni 2026*								

Inhoudelijk ligt het kader voor de niet-EER au pairs vervat in het koninklijk besluit van 9 juni 1999 inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Vele zaken zijn niet uitdrukkelijk geregeld (bv. wat in geval van pleegzorg of co-ouderschap), of zijn voor interpretatie vatbaar (bv. welke kosten ten laste zijn van het gastgezin, waaraan de persoonlijke kamer ter beschikking van de au pair moet voldoen). De concrete invulling van het au pairschap leidt dan ook regelmatig tot betwisting tussen au pair, gastgezin en administratie.

De Vlaamse Sociale Inspectie heeft het toezicht op de naleving van de voorwaarden met betrekking tot de plaatsing van au pair-jongeren al vele jaren hoog op haar prioriteitenlijst staan. De voorbije vijf jaar werden 459 onderzoeken uitgevoerd. Zodoende werd veel expertise uitgebouwd op vlak van controlemethodologie. De Vlaamse sociale inspectie stelde in gemiddeld 39% van de onderzoeken onregelmatigheden vast. Inbreuken betreffen in hoofdzaak de uitbetaling van zakgeld op een eigen rekening, het maximum aantal uren dat gepresteerd mag worden, en het verplicht volgen van een taalcursus.

C.3. Aanbevelingen Rekenhof en SERV (2018)

Naar aanleiding van een motie in het Vlaams Parlement, legden het Rekenhof en de SERV in juni 2018 hun adviezen voor wat betreft au pairs:

Het advies van het Rekenhof[1] legt bepaalde pijnpunten in het bestaande au pairstatuut bloot. Daarnaast verkent het rapport verschillende pistes voor een werkbaar au pairstatuut in de toekomst: een arbeidsrechtelijke en een culturele piste. Het Rekenhof stelt dat de richting waarheen het au pairstatuut evolueert, een beleidskeuze inhoudt, en formuleert geen duidelijke voorkeur voor een oplossing. Het Rekenhof formuleert volgende aanbevelingen:

- Voor de Europese au pairs kan de Vlaamse Overheid, rekening houdend met de federale bevoegdheden: de registratie uitwerken bij de gemeente, een kader met rechten creëren dat vergelijkbaar is met dat voor de niet-EU-au-pairs;
- Voor de niet-Europese au pairs kan de Vlaamse overheid, gegeven het hybride statuut, het juridisch kader versterken door: het culturele aspect meer uit te werken (…), het arbeidsaspect duidelijker te omschrijven door te bepalen wat wordt verstaan onder lichte huishoudelijk taken in de regelgeving en de plaatsingsovereenkomst te versterken door opname van een aanpasbaar weekschema en een kostenregeling (…); de mogelijkheid nagaan om verplicht via agentschappen te werken, die voortaan worden geregistreerd of een erkenning moeten krijgen.
- Als ook wordt geopteerd voor een cultureel statuut, kan de Vlaamse overheid de organisatie van het toezicht en de handhaving herbekijken.

Het advies van de SERV[2] neemt duidelijker een standpunt in en pleit uitdrukkelijk voor een arbeidsrechtelijk statuut voor de au pair. De au pair wordt daarbij in het gastgezin geplaatst door een derde partij (driepartijenrelatie). De derde partij (het uitzendbureau of het au pairbureau) wordt daartoe uitdrukkelijk erkend door de Vlaamse overheid.

C.4. IMC van 7 juli 2023: een arbeidsrechtelijk statuut voor au pairs

Op de IMC van 7 juli 2023 werd echter een belangrijke beslissing genomen. Verwijzend naar de eerdere adviezen SERV en Rekenhof van 2018, werd afgesproken dat au pair diensten worden verleend op basis van een arbeidsovereenkomst. Hiertoe zal door de federale overheid de regelgeving inzake arbeidsovereenkomsten aangepast worden en voorzien in een beschermend statuut voor au pairs (PC 323). De gewesten zijn bevoegd om een evt. erkenningsregeling uit te werken, de omstandigheden van de tewerkstelling en de uitbetaling van het zakgeld.

Het Vlaamse gewest is absoluut voorstander van de invoering van het arbeidsrechtelijk statuut, en nam de vlucht vooruit door de au pairs alvast als werknemers in te schrijven in het Bemiddelingsdecreet. Via decreet van 23 oktober 2023 werd een aanpassing doorgevoerd aan art. 3 van het decreet private arbeidsbemiddeling van 10 december 2010, waarbij de jonge au pairs in kader van arbeidsbemiddeling worden gelijkgeschakeld met werknemers. De gelijkschakeling geldt hier zowel voor Europese als niet-Europese au pairs. Deze bepaling is nog niet in werking getreden,

[1] Rekenhof advies au pair, dd 26 juni 2018
[2] Serv-advies au pair, dd 28 juni 2018

omdat voor de uitzendpiste ook de (federale) gronden voor uitzendarbeid aangepast moeten worden aan de specifieke situatie van au pairs. Hiervoor is de federale overheid aan zet.

Er wordt, conform het Vlaams regeerakkoord, naar gestreefd om de IMC-afspraken van 2023 zo volledig mogelijk uitwerking te geven. In samenspraak met de federale minister van Asiel en Migratie wordt eveneens nagegaan op welke manier ook het statuut van Europese au pairs verder kan worden gereguleerd.

In 2024 was de administratie van FOD WASO vergevorderd in de uitwerking van het arbeidsrechtelijk statuut, maar het kwam niet tot een eindresultaat. SIOD formuleerde in januari 2026 wel een aantal concreet uitgewerkte arbeidsrechtelijke pistes. De bevoegde federale minister van Werk nam de beslissing om momenteel geen arbeidsrechtelijk statuut uit te werken. Er werd tijdens overleg expliciet aangegeven dat het aan de deelstaten is om regelgevend op te treden.

D. INHOUD: TOELATING TOT ARBEID VOOR BUITENLANDSE AU PAIRS IN VLAANDEREN

Dit ontwerp kantelt de buitenlandse au pair-jongeren in in de Vlaamse regelgeving economische migratie. In afwachting van het federaal arbeidsrechtelijk statuut, dat geldt voor Europese en niet-Europese au pairs, worden in dit ontwerp alvast de inhoudelijke voorwaarden om niet-Europese au pairs toegang te verlenen tot de Vlaamse arbeidsmarkt ingeschreven in het BVR van 7 december 2018. Buitenlandse au pairs vallen onder de noemer economische migranten, net als buitenlandse vrijwilligers of stagiairs. Het Brussels en het Waals gewest hebben een soortgelijke beweging gemaakt in 2024.

De Vlaamse inhoudelijke regels voor au pairs worden grondig aangescherpt en verduidelijkt.

De krachtlijnen van het ontwerp zijn:

- Bepaalde zaken blijven behouden: de leeftijdsgrenzen voor de au pair-jongere, het leren van de Nederlandse taal en het verbod om een andere dienstbetrekking uit te voeren blijven absolute vereisten tijdens de plaatsing.
- Bepaalde zaken worden uitgebreid: de au pair mag tot 25 uur per week en 8 uur per dag ingeschakeld worden, in een variabel werkrooster, en de au pair mag in beperkte mate zorg dragen voor jonge (niet-schoolgaande) kinderen. Au pair plaatsingen in co-ouderschapgezinnen en pleeggezinnen wordt mogelijk en verschillende herplaatsingen zijn mogelijk tijdens het au pairjaar. De au pair-jongere krijgt ook meer zakgeld en extra vrije dagen.
- Een aantal zaken worden strenger geregeld en verduidelijkt: de au pair mag zelf geen minderjarige kinderen hebben of bepaalde bloed- of aanverwantschap vertonen met het gastgezin, het gastgezin moet (gedeeltelijk) in structurele opvang voor jonge kinderen voorzien, en draagt alle kosten van de plaatsing en het verblijf van de au pair. Wanneer een plaatsing vroegtijdig beëindigd wordt, verschaft het gastgezin gedurende ten minste twee weken kost en inwoning aan de au pair-jongere.

E. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1
Dit artikel voorziet om wetgevingstechnische redenen een correctie m.b.t. tot de nummering van enkele definities.

Daarnaast wordt de definitie van au pair-jongere en het gastgezin toegevoegd. Beide definities zijn geïnspireerd op artikel 3, 8. en artikel 3, 15. Richtlijn 2016/801 van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten.

Artikel 2

In dit artikel wordt opgenomen dat de au pair-jongere een toelating tot arbeid verkrijgt, op basis van regionale bevoegdheid. Op 7 juli 2023 werd er op de Interministeriële Conferentie van Migratie en Integratie afgesproken dat de au pair-jongeren beschouwd worden als arbeidsmigrant (gewestelijke bevoegdheid) en dat er een arbeidsrechtelijk *sui generis* statuut wordt uitgewerkt door de federale overheid. Naar analogie met de werkwijze van het Brussels en Waals gewest worden, in afwachting daarvan, de inhoudelijke voorwaarden van de au pair-jongeren ingekanteld in de regionale regelgeving economische migratie.
Ter motivering wordt verwezen naar het advies van de Raad van State nr. 75.838/1 van 16 april 2024 bij het ontwerp van besluit van de Brusselse Regering houdende uitvoering van de ordonnantie economische migratie waarin het volgende staat: *"de ontworpen regeling inzake de au pair-jongeren worden beschouwd als een regeling inzake de "tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten" in de zin van artikel 6, § 1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en kan worden aangenomen dat die regeling in beginsel geen categorie van personen betreft waarvan de toelating tot arbeid volgt uit de specifieke verblijfssituatie waarin de betrokken personen zich bevinden."*

Artikel 3

De plaatsing van de au pair-jongere valt onder de bepalingen van de wet van 30 april 1999 op basis van de gelijkschakeling opgenomen in artikel 3 van de wet. Om een toelating tot arbeid voor een au pair-jongere te bekomen moet de hoofdverblijfplaats van het gastgezin (domicilie) gevestigd zijn in het Vlaams gewest. Deze bepaling is een bijzondere afwijking op artikel 4, paragraaf 2, eerste lid waar er wordt gekeken naar de maatschappelijke zetel of vestigingseenheid van de werkgever of gebruiker.

Artikel 4

Au pair-jongeren worden uitgesloten van de weigeringsgrond dat er voldoende inkomsten moeten zijn om te voorzien in de levensbehoeften omwille van hun specifiek statuut waarbij ze geen loon maar zakgeld ontvangen.

Artikel 5

Dit betreft een juridisch-technische rechtzetting: de verplichte intrekkingsgrond in artikel 13, paragraaf 1, punt 5° wordt uitgebreid door, naast de bijzondere voorwaarden, ook te verwijzen naar de algemene voorwaarden voor buitenlandse arbeidskrachten.

Artikel 6

Au pair-jongeren worden ingekanteld in artikel 17, 20°, naast de andere categorieën van buitenlandse werknemers waarvoor de werkgever geen tekort dient te bewijzen. Dit is het basisartikel dat toegang tot de arbeidsmarkt verleent. De specifieke voorwaarden staan in hoofdstuk 8. Op basis van artikel 7, 1° van het besluit kan de aanvraag voor toelating tot arbeid voor een au pair-jongere gebeuren vanuit wettig verblijf in België.

Artikel 7

Dit artikel voorziet in hoofdstuk 8 een nieuwe afdeling 7 voor de au pair-jongeren als een bijzondere categorie van buitenlandse werknemers.

In deze afdeling 7 worden de specifieke voorwaarden en bepalingen met betrekking tot het au pairschap ingevoegd (art. 39/1 tem 39/6):

- Art. 39/1: dit artikel bevat de verplichtingen van de au pair-jongere:

1. de au pair-jongere dient minstens 18 jaar te zijn en maximaal 26 jaar op de startdatum van de plaatsing in het gastgezin. De leeftijdsvereisten zijn niet gewijzigd maar er wordt wel verduidelijkt dat deze leeftijdsvereiste wordt beoordeeld op het moment dat au pair-jongere in het gastgezin wordt geplaatst en niet op het moment dat de aanvraag voor een toelating tot arbeid wordt ingediend;

2. de au pair- jongere dient te beschikken over een diploma secundair onderwijs;

3. de voorwaarde dat de au pair-jongere zelf geen minderjarige kinderen heeft is nieuw en past binnen de visie van ethische rekrutering. Au pair-jongeren dienen de kans te krijgen om een jaar ingeschakeld te worden in een Vlaams gastgezin, maar het eigen gezin van een au pair-jongere mag hier niet de dupe van zijn. De au pair-jongere dient dit aan te tonen op basis van een verklaring op eer aangezien een attest van gezinssamenstelling niet door elk derde land kan afgeleverd worden.

4. de voorwaarde om taallessen te volgen gedurende de plaatsing bij het gastgezin vormt de kern van culturele uitwisseling. De voorwaarde is ontleend aan art. 25, 5° van het KB van 9 juni 1999, en wordt aangepast aan de Vlaamse context: au-pairjongeren die een culturele uitwisseling aangaan in een gastgezin gevestigd in het Vlaamse gewest, dienen Nederlandse taallessen te volgen, ongeacht de omgangstaal van het gezin. Voorkennis is niet vereist: de oude federale vereiste dat de au pair reeds een basiskennis heeft van de omgangstaal van het gezin, vervalt.

5° de au pair mag geen dienstbetrekking uitoefening tijdens de plaatsing bij het gastgezin: deze voorwaarde is ontleend uit art 25, 5° KB 9 juni 1999.

- Art. 39/2: dit artikel bevat de verplichtingen van het gastgezin:

1. de voorwaarde dat het gastgezin minstens 1 kind heeft onder de leeftijd van 13 jaar is ontleend aan artikel 26, 1° KB 9 juni 1999. Voor de rechtszekerheid wordt verduidelijkt dat deze leeftijdsvereiste wordt beoordeeld op het moment van de startdatum van plaatsing in het gastgezin (en niet op het moment dat de aanvraag voor een au pair-jongere werd ingediend). Een bijkomende en nieuwe voorwaarde is dat het kind minstens 50% dient te verblijven in het gastgezin. Dit maakt au pairplaatsingen in co-ouderschapgezinnen of pleeggezinnen mogelijk. Integratie van de au pair-jongere in het gastgezin wordt gefaciliteerd door de verplichte aanwezigheid van een kind (jonger dan 13 jaar) in het gastgezin. Om die reden is het belangrijk dat het kind minstens voor 50% van de tijd bij het gastgezin verblijft.

2. het gastgezin voorziet in kost en inwoning. Dit omvat alle dagelijkse levensbehoeften (3 hoofdmaaltijden per dag, vrije toegang tot voeding, gebruik van nutsvoorzieningen zoals water, verwarming en elektriciteit, ...). De au pair-jongere wordt op een passende wijze gehuisvest (d.w.z. dat de woning dient te voldoen aan de basisvereisten rond veiligheid, gezondheid en woningkwaliteit.) met inbegrip op een persoonlijke kamer en de vrije toegang tot de woning. Deze voorwaarde is ontleend aan art. 26, 6° KB 9 juni 1999 en wordt verduidelijkt door uitdrukkelijk te verwijzen naar de Vlaamse Codex Wonen.

3. het bewijs dat er voor de kinderen die de leeftijd van 5 jaar niet hebben bereikt gedurende de plaatsing van de au pair-jongere bij het gastgezin deels (voor minstens 60% van de werktijd van de ouders) in formele opvang wordt voorzien. Dit is een gedeeltelijke versoepeling: in de huidige regel mag de au pair overdag helemaal niet op jonge kinderen passen: momenteel er wordt overdag volledige (100%) opvang van jonge kinderen gevraagd. De opvang kan in de oude regel echter informeel zijn, bv. door grootouders. In de praktijk wordt vastgesteld dat deze regeling fraudegevoelig is. Een voorstel van informele opvang

wordt immers eenvoudig voorgelegd bij de aanvraag, maar strookt niet altijd met de feitelijke opvangsituatie. Hierdoor is het moeilijk te controleren hoeveel uren de au pair-jongere effectief instaat voor de opvang van de jonge kinderen, met overschrijding van het maximaal toegelaten uren tot gevolg. In de nieuwe regel wordt versoepeld toegestaan dat de au pair-jongere overdag bijkomstig op jonge kinderen onder de leeftijd van 5 jaar kan passen. De au pair mag echter niet in hoofdzaak instaan voor deze opvang: daarom wordt opgelegd dat tijdens de beroepsactiviteiten van de gastouder(s) overdag minstens 60% van de tijd in formele opvang buitenshuis voorzien wordt voor jonge kinderen. De 60% regel wordt als volgt gemotiveerd:

- Formele opvang is vereist voor 60% van de gezamenlijke werktijd van de gastouder(s). Voltijds werkende ouders dienen 3 dagen formele opvang te voorzien. De resterende twee dagen kan informele opvang en/of de au pair ingeschakeld worden, binnen de grenzen van het uurrooster. Voor gastgezinnen met een deeltijds arbeidsregime ligt het vereiste aantal formele opvangdagen lager, maar blijft dezelfde verhouding van 60% van de gezamenlijke werktijd van de gastouders gelden.
- Niet-werkende ouders dienen geen formele opvang buitenshuis te voorzien. Hier kunnen de ouders zelf de opvang op zich nemen of kan informele opvang en/of de au pair ingeschakeld worden, binnen de grenzen van het uurrooster van de au par-jongere. Niet-werkende ouders dienen, voor de uren dat de au pair-jongere niet ingeschakeld wordt, minstens een informele dagopvang te voorzien voor jonge kinderen (bv. door ouder of grootouder).

.

Voor het formeel opvangkader komen verschillende initiatieven in aanmerking:

a) kinderen kunnen vanaf 2,5 jaar instappen in de kleuterschool. Indien het gastgezin hiervoor kiest, dan dient er aangetoond te worden dat het kind overdag voor minstens 60% wordt opgevangen op school;
b) het regulier kinderopvangsysteem (crèches of onthaalouders) komt eveneens in aanmerking;
c) de kinderopvanginitiatieven die georganiseerd worden door lokale besturen, scholen, mutualiteiten of welzijnsorganisaties (bv. de peuterspeelpunten, de kampjes die georganiseerd worden tijdens de schoolvakanties, …)
d) gastgezinnen kunnen eveneens gebruik maken van professionele kinderoppasdiensten (bv. babysit aan huis);

De keuze aan opvangvormen die als formeel opvangkader in aanmerking komen werd bewust ruim geformuleerd rekening houdend met de druk op het regulier kinderopvangsysteem (punt b) in Vlaanderen en de andere regio's. Ook een combinatie van de bovenstaande opvangvormen is mogelijk opdat het gastgezin kan aantonen dat de au pair-jongere niet hoofdzakelijk wordt ingezet voor kinderoppas van jonge kinderen onder de 5 jaar.

Indien de gastouder of gastouders niet beroepsactief zijn, kunnen zij uiteraard ook zelf instaan voor de opvang van hun kinderen.

4. In de plaatsingsovereenkomst wordt een standaard uurrooster toegevoegd. Echter kan aanvaard worden dat de au pair ingeschakeld wordt in het gastgezin op basis van een variabel uurrooster. Bij afwijkingen van het standaard uurrooster houdt het gastgezin de wijzigingen schriftelijk bij op wekelijkse basis. De au pair-jongere wordt hierover tijdig (d.w.z. vóór aanvang van de taken) en op een aantoonbare wijze geïnformeerd. De uurroosters worden door beide partijen gedateerd, ondertekend en zorgvuldig bewaard van het moment dat de afwijking ingaat tot en met 3 maanden na de periode van plaatsing bij het gastgezin. In geval van inspectiecontrole kunnen deze uurroosters opgevraagd worden. Het is voor alle partijen belangrijk dat de prestaties van de au-pairjongere in

overeenstemming zijn met het toepasselijk uurrooster en dat het maximaal aantal toegestane uren (25 uur per week en 8 uur per dag) niet wordt overschreden.

5. het gastgezin moet aan de au pair-jongere zakgeld uitbetalen dat voldoet aan al de volgende voorwaarden:

-het zakgeld bedraagt minstens 1.000 euro per maand. Dit bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd op basis van de index van de consumptieprijzen. Het is enerzijds een bewuste keuze om het zakgeld te verhogen aangezien het zakgeld dat werd voorzien in art. 26, 4° van het KB 9 juni 1999 (450 euro) sedert oktober 2001 niet meer werd geïndexeerd. Daarnaast wordt het voor de au pair-jongere mogelijk om tot maximaal 25u/week te werken in tegenstelling tot de eerdere regeling van maximaal 20u/week. De verhoging van het aantal werkuren is cf. richtlijn 2016/801. Op basis van deze 2 indicatoren (index + verhoging aantal werkuren) wordt het zakgeld bepaald op 1.000 euro (naar beneden afgerond).

	oktober 2001	mei 2026
Consumptieprijsindex statbel	57,62	103,26
Resultaat formule	1,79	
450 euro na indexering 20u	806,44	
Basiseenheid per uur	9,31	
25u week op zelfde basis	1008,05	

-het zakgeld wordt vóór het einde van de maand via overschrijving overgemaakt op een bankrekening op naam van de au pair-jongere;
-het zakgeld wordt integraal uitbetaald ongeacht eventuele periodes van inactiviteit (zoals ziekte of vrije dagen);
-er worden geen inhoudingen op het zakgeld verricht. De au pair-jongere kan bv. niet verplicht worden om bij te dragen voor de kost en inwoning.

6. deze voorwaarde is ontleend aan art. 26, 7° KB 9 juni 1999 maar verduidelijkt en breidt het aantal vrije dagen van de au pair-jongere uit. De au pair-jongere heeft recht op minstens 1 vrije dag per week aangevuld met 10 vrije dagen gedurende een plaatsingsperiode van één jaar. Een au pair-jongere die bv. 6 maanden bij een gastgezin verblijft, heeft naast de wekelijkse vrije dag aanvullend nog recht op 5 vrije dagen dat pas vanaf de tweede maand van de plaatsingsperiode vrij kan worden opgenomen. Dit waarborgt niet alleen een proportionele toepassing van het recht op vrije dagen bij kortere plaatsingen maar hierdoor wordt ook vermeden dat au pair-jongeren meteen bij plaatsing gebruik maken van hun vrije dagen.
7. de au pair-jongere ook de mogelijkheid geven om deel te nemen aan de uitoefening van de erediensten of de levensbeschouwing. Deze voorwaarde is ontleend aan art. 26, 7° KB 9 juni 1999.
8. Het gastgezin staat in voor het afsluiten van een verzekering voor medische, farmaceutische en hospitalisatiekosten in geval van ziekte of ongeval. Deze voorwaarde is ontleend aan art. 26, 5° KB 9 juni 1999. Enkel kosten t.g.v. ziekte of ongeval dienen gedekt te worden.
9. deze bepaling is nieuw ten opzichte van het KB van 9 juni 1999 en biedt, naast het zakgeld, een volledig overzicht van de andere kosten die rechtstreeks gedragen worden door het gastgezin (de au pair-jongere mag deze kosten niet voorschieten):

- kosten verbonden aan de aanvraagprocedure voor het bekomen van een toelating tot arbeid;
- het gastgezin staat evenwel niet in voor reiskosten die gemaakt worden door de au pair-jongere voor de verplaatsing tussen het herkomstland en het gastland, noch voor reiskosten tijdens het verblijf (bv. vlieg-, bus- of treintickets voor een vakantie in het buitenland);
- kost en inwoning;
- het inschrijvingsgeld voor de Nederlandse taallessen;
- kosten van de verzekeringen vermeld in 8° en ev. remgeld of franchise.

10. een bewijs van goed gedrag en zeden van alle leden van het gastgezin die meerderjarig zijn op het moment van de startdatum van de plaatsing van de au pair-jongere in het gastgezin. Deze voorwaarde is ontleend aan art. 26, 3° KB 9 juni 1999.
11. verklaart zich tenslotte akkoord om de toezichthoudende ambtenaren toegang te verlenen tot de woning voor de uitoefening van controles. Deze voorwaarde is ontleend aan art. 26, 9° KB 9 juni 1999. Er wordt verduidelijkt dat het hier i.c. gaat om de woning waar de au pair-jongere wordt geplaatst indien het gastgezin in meerdere woningen zou verblijven.

- Art. 39/3: dit artikel bevat de voorwaarden op basis waarvan een toelating tot arbeid wordt toegekend:

1. voldoen aan de voorwaarden bepaald in art. 39/1 (voorwaarden au pair-jongere) en 39/2 (voorwaarden van het gastgezin);

2. het opnemen van lichte dagdagelijkse huishoudelijke taken en kinderoppas door de au pair-jongere is begrensd tot maximaal 8u/dag en maximaal 25u/week. De uren dat de au pair-jongere beschikbaar of stand-by moet blijven worden ook beschouwd als werkuren (bv. een oogje in het zeil houden als de kinderen slapen). Deze voorwaarde is ontleend aan art. 27 KB 9 juni 1999 met de wijziging dat au pair-jongeren voortaan maximaal 25u/week en 8u/dag voormelde taken mogen verrichten. De stijging van het aantal werkuren is conform de richtlijn 2016/801, en komt tegemoet aan de noden van gastgezinnen.

3. het gastgezin mag slechts één au pair-jongere tegelijkertijd ontvangen. Deze voorwaarde is ontleend aan art. 28, 2° KB 9 juni 1999.

4. de au pair-jongere mag geen bloed- of aanverwant tot en met de vierde graad zijn van het gastgezin. Deze voorwaarde is nieuw in vgl. met het KB van 9 juni 1999. Door deze voorwaarde wil men voorkomen dat het au pair-statuut wordt aangewend voor informele gezinshereniging of (goedkopere) kinderopvang door familieleden in het buitenland.

- Art. 39/4: dit artikel bepaalt dat een toelating tot arbeid voor een au pair-jongere een geldigheid heeft van maximaal één jaar. Een hernieuwing is mogelijk in hetzelfde gastgezin of in een nieuw gastgezin voor zover de totale plaatsingsperiode één jaar niet overschrijdt. Deze voorwaarde is ontleend aan art. 28, 4° en 5° KB 9 juni 1999 met het verschil dat een eventuele herplaatsing binnen het jaar niet eenmalig hoeft te zijn.

- Art. 39/5: bij een vroegtijdige beëindiging van de plaatsing voorziet dit artikel dat het gastgezin de au pair jongere gedurende ten minste 2 weken dient te voorzien in kost en inwoning. Deze waarborgregeling is nieuw en draagt bij aan de bescherming van de buitenlandse au pair-jongeren die in een belangrijke mate afhankelijk zijn van het gastgezin en in een kwetsbare situatie terechtkomen indien de periode van plaatsing bij het gastgezin vroegtijdig wordt beëindigd (geen huisvesting noch voeding). In deze periode kan de au pair-jongere op zoek gaan naar een nieuw gastgezin of de mogelijkheid bekijken om terug te keren naar zijn of haar thuisland. Deze waarborgregeling past binnen de beleidsvisie Werk in de aanpak van misbruik en uitbuiting. Indien de samenwerking dermate slecht is dat de au pair-jongere niet meer in de woonst van het gastgezin kan verblijven, is er ook de mogelijkheid om een ander verblijf te regelen voor zover dit

kwaliteitsvol is cf. de voorwaarden van het logiesdecreet. De tijdspanne werd bewust beperkt gehouden teneinde het evenwicht te bewaren tussen de bescherming van de au pair-jongere en de bijkomende lasten die aan het gastgezin worden opgelegd.

Het gastgezin kan afwijken van deze waarborgregeling indien het kan aantonen dat de vroegtijdige beëindiging van de samenwerking het gevolg is van ernstige tekortkomingen die te wijten zijn aan de au pair-jongere (bv. bij grove nalatigheid door het kind zonder toezicht achter te laten of bij bewust wangedrag (fysieke mishandeling, diefstal,...)).

- Art. 39/6: dit artikel bepaalt dat als de voorwaarden met betrekking tot de au pair-jongeren niet worden nageleefd, artikel 29 van het KB van 9 juni 1999 geldt. In dit geval is de federale overheid bevoegd voor een herkwalificatie naar een arbeidsovereenkomst voor dienstboden cf. artikel 5 van de wet van 3 juli 1987. Hierbij werd rekening gehouden met het advies van de Raad van State nr. 75.838/1 van 16 april 2024 bij het besluit van de Brusselse Regering dat de herkwalificatie behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid:
"Deze bepaling komt erop neer dat erin de arbeidsrechtelijke verhouding tussen de au pair-jongere en het gastgezin wordt geregeld en leidt tot een (her)kwalificatie van de arbeidsovereenkomst die tot de federale bevoegdheid inzake arbeidsrecht behoort. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering is niet bevoegd om dergelijke bepaling tot stand te brengen. Artikel 32, § 7, moet derhalve uit het ontwerp worden weggelaten."

Door de inkanteling van de voorwaarden van au pair-jongeren in voorliggend wijzigingsbesluit worden de desbetreffende bepalingen in het KB van 9 juni 1999 opgeheven met uitzondering van artikel 29. Omwille van de rechtszekerheid wordt er uitdrukkelijk verwezen naar deze bepaling.

Artikel 8
Hoofdstuk 10 regelt de procedure. Voor au pairplaatsingen geldt geen gecombineerde procedure, maar wordt afzonderlijk een toelating tot arbeid aangevraagd door het gastgezin. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt het gastgezin gelijkgeschakeld aan werkgever.

Artikel 9
In dit artikel worden de documenten opgelijst die gevoegd moeten worden bij het aanvraagformulier toelating tot arbeid cf. de bepalingen van hoofdstuk 10.
De verklaring op eer aangaande de bloed- of aanverwantschap met het gastgezin en de eigen kinderen is een officiële verklaring en vormt een begin van bewijs. De bevoegde overheid voorziet een model van verklaring, die geïntegreerd kan worden in het model van plaatsingsovereenkomst. Aangezien het regelmatig bijwonen van de Nederlandse taallessen de kern vormt van culturele uitwisseling, voorziet dit artikel dat de dienst economische migratie een bewijs kan opvragen (bv. bewijs van inschrijving of een aanwezigheidsattest).

Tenslotte voorziet dit artikel dat het gastgezin verplicht is om betekenisvolle wijzigingen die raken aan de toelatingsvoorwaarden (art. 39/1 en art. 39/2) meteen te melden aan de dienst economische migratie.

Artikel 10
Dit artikel heft de bepalingen van de au pair-jongeren in het KB van 9 juni 1999 op aangezien de inhoudelijke voorwaarden ingekanteld worden via voorliggend wijzigingsbesluit van de Vlaamse Regering. Enkel art. 29 wordt niet opgeheven omdat de federale overheid bevoegd is voor de herkwalificatie naar een arbeidsovereenkomst voor dienstboden. Er wordt via nieuw artikel 39/6 uitdrukkelijk verwezen naar deze bepaling omwille van de rechtszekerheid.

Artikel 11
Dit artikel bevat een overgangsbepaling. Toelatingen tot arbeid voor au pair-jongeren die afgeleverd zijn vóór de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit blijven geldig tot ze verstrijken. Eventuele

aanvragen tot hernieuwing van deze toelatingen tot arbeid worden beoordeeld op basis van de bepalingen die gelden vóór de inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 12
Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding.

Artikel 13
De Vlaamse minister, bevoegd voor werk, is belast met de uitvoering van dit besluit.

2. **BESTUURLIJKE IMPACT**

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Dit wijzigingsbesluit heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse overheid.

B. ESR-TOETS

Dit wijzigingsbesluit heeft geen impact op de ESR-toets.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Dit wijzigingsbesluit heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Dit wijzigingsbesluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

3. **VERDER TRAJECT**

Het ontwerpbesluit wordt vervolgens voorgelegd aan de Adviescommissie Economische Migratie van de SERV.

4. **VOORSTEL VAN BESLISSING**

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

2° de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk:

2.1. te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit het advies in te winnen van de Adviescommissie Economische Migratie van de SERV, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen;

2.2. te machtigen te beoordelen of voornoemd advies aanleiding kan geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk

Zuhal DEMIR